

sikkert blive viist bort derfra og vil ialfald ikke kunne nære sig, og dette vil gaae ud over alle de Andre; hvis en dansk Officer, som gjorde Tjeneste i Algier, undsløg sig for en Duel, fordi han sagde, at det ikke var Skik i hans Land, og at han ikke vilde duellere, fordi det for ham vilde medføre et overordentligt stort Pengetab, saa er jeg ganske vis paa, at det vilde være aldeles umuligt for de danske Officerer overhovedet at opholde sig i Algier. Efterat den ene Officer havde stillet sig saaledes, vilde man stadig provocere alle de andre, og den ene aflaaede Duel vilde give Anledning til en Række Insulter eller Udfordringer, hvoraf Følgen vilde blive, at samtlige danske Officerer maatte forlade det franske Armecorps i Algier. Det kan være tungt, og det er Noget, som man kan misbillige, men det forholder sig virkelig saaledes. Derfor siger jeg: lad os her, hvor der er Tale om en Pengegenstand, ikke være for haarde, men lad os overveie, om virkelig den Risiko, som Anstalten derved udsættes for, er saa betydelig; og i saa Henseende maae vi da sige, at vi i mangfoldige Aar ikke have seet nogen Duel, idetmindste ikke med dødeligt Udfald, her i Landet, og vi have Gud ske Lov, efter hvad jeg veed, heller ikke i mange Aar hørt Noget om, at danske Officerer ere faldne i Duel i Udlandet, og hvad Civiletaten angaaer, saa kan man jo med Hensyn til den sige, at Meningen med Dueller her i Landet afgjort har vundet Sejr; man vil her i Landet ikke duellere. Ting, som ikke blot i Frankrig, men ogsaa i andre Lande, hvor man ikke er saa streng, vilde medføre Duel, medfører ikke Duel her i Landet, idet man ikke anerkjender Nødvendigheden deraf. Altsaa, Ristevæn for Anstalten vil være meget ringe, ja, saa godt som ingen, men paa den anden Side kan denne Bestemmelse i enkelte Tilfælde falde overordentlig haardt paa den Enkelte, som ikke har kunnet undgaae den Duel, som for ham eller hans Efterladte vil medføre store Tab. Det er dette, som har bragt os til at stille dette Forslag. — Med Hensyn til Selvmord kommer en anden Betragtning frem. Det er sagt, og jeg kan troe med en vis Grund, at det ikke har været uden en vis

Indflydelse til at vække Animositet mod den bestaaende Anstalt, at den — hvad der iøvrigt har været rigtigt af Bestyrelsen, da den maa holde sig Loven efterrettelig — har maattet anlægge flere Processer i denne Anledning. Anstalten har tabt adskillige af disse Processer, idet den ikke har kunnet føre Beviset for, at Selvmordet har fundet Sted, paa den strenge Maade, som vore Love kræve. I andre Tilfælde har det været notorisk, men ogsaa i de Tilfælde, hvor det juridiske Bevis glippede, var dog den almindelige Dom den, at der var en fuldstændig moralsk Sikkerhed for, at Selvmord havde fundet Sted. Herved opstaaer imidlertid en betænkelig Alighed med Hensyn til Følgerne af et Selvmord, og nu er der i Lovudkastet tilføjet, at der skal tages Hensyn til, hvorvidt den, der har begaaet Selvmord, har været i en tilregnelig Tilstand. Her kommer imidlertid igjen et Moment frem, som er overordentlig vanskeligt, og hvorom de Mænd, som man pleier officielt at tillægge en mere begrundet Dom om, hvorvidt en Tilstand har været tilregnelig eller ikke tilregnelig, ere høist uenige, lige fra dem, der sige, at et Selvmord forudsætter en utilregnelig Tilstand, da Ingen, der begaaer et saadant Selvmord, kan være ved fuld Fornuft, til dem, som ere meget strenge med at erklære Noget for utilregnelig. Der maa altsaa være nogen Betænkelighed ved at opretholde Bestemmelsen om Selvmord; men Forholdet er dog ganske vist et andet end ved Duel. Medens Dueller ere yderst sjældne her i Danmark, kan man desværre ikke sige det Samme med Hensyn til Selvmord. Selvmordsstatistikken hører desværre ikke til den glimrende Side af vor Tilstand, og naar man tager den Beretning for sig, som er udgivet af Anstaltens Læge, seer man desværre, at Selvmord blandt Interessenterne have været temmelig hyppige. Vi tør altsaa dog ikke udslette denne Bestemmelse; men der er en Ting, som her træder frem og kan tages i Betragtning. Naar man finder, at der dog i visse Tilfælde kan være Grund til at vise Billighed imod Selvmordere, hvor er det saa, at den absolute Grændse skal sættes, udover hvilken der ingen Billighed mere maa finde Sted? Der, hvor det kan formodes, at Selvmordet